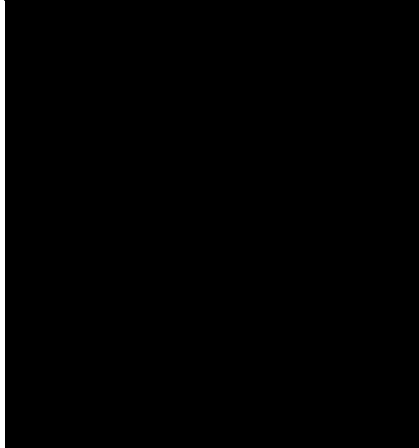

© Bibiana Sciortino

León Dourge (París, 1890 ? Buenos Aires, 1969) va ser un arquitecte francès egressat de l'École Nationale des Arts Decoratifs que va residir i va exercir la seva professió a Argentina. La seva obra prolífera mostra la seva capacitat professional i la seva adaptació a requeriments, emplaçaments i funcionaments tan diversos com els encàrrecs que va tenir.

Als seus projectes i edificis, que s'estenen per diversos llocs del territori argentí, recorre a diferents moviments com l'academicisme, el pintoresquisme i el racionalisme. Particularment en aquest article ens interessa analitzar les seves "Cases Serranas" construïdes a la primera meitat del segle XX, entre els anys 1920 i 1930, a la localitat de La Cimera, a les Serres de Córdoba, Argentina. Dourge va rebre l'encàrrec per construir una sèrie de cases d'esbarjo, descans, lleure i esbarjo. En aquests projectes, l'arquitecte aconsegueix una integració harmònica amb l'entorn. Els grans espais oberts entre cada construcció li van permetre incloure la natura com a part de l'obra, i fins i tot les vistes des de cada finestra estaven pensades per integrar el paisatge a l'obra i crear una sèrie amb identitat i unitat particulars.

En un article de 1930 Dourge expressava sobre aquests projectes:

"A la regió cordobesa [les cases] són més senzilles, per tant, més naturals, l'arquitecte pot així projectar amb tota llibertat i gairebé es pot dir a la manera d'un pintor. En lloc de fer composicions arquitectòniques, busca fer paisatge, compon al seu gust una silueta que formi part del lloc on va ubicada, realitza la unió de l'edificació".

"Es comprèn que davant de quadres tan fantàstics el deure de l'arquitecte és treure partit d'aquesta situació privilegiada, distribuint casa seva a propòsit per al lloc que ocuparà i evitant repetir alguna cosa ja feta en una altra part".

"Els panorames que es gaudeixen a les serres són grandiosos o pintorescos i molt variats. En cada orientació la vista és diferent: hi ha tota una gamma de colors".

La geografia resultava favorable per complementar-se com una part més de l'obra. El paisatge serrà li recordava Espanya en general i Andalusia en particular, i per això per a aquestes obres Dourge va optar per un estil pintoresquista espanyol, que l'estén fins als noms elegits per a les cases, Granada, Toledo, Sevilla, el Paradís i la Gitanilla, que fos casa seva.

"No repetir-se no vol dir canviar fonamentalment d'estil. És una particularitat de la nostra època en completa decadència artística, aquesta mania de fer alguna cosa diferent dels altres; vivim així en un laberint d'estils esbojarrats. Si admirem tant els pobles d'Europa, que sigui a Itàlia, Espanya, Anglaterra o França, és perquè tenen unitat d'estil".

La sèrie de les "Cases Serranas" va ser pensada per a aquest lloc i allí resideix la singularitat i bellesa d'aquestes cases. A mesura que es viuen, recorren i descobreixen indueixen a l'encant, al descans, a la contemplació de variades visuals, a recorreguts de jardins per senders serpentejants, al gaudi del paisatge, etc.

La contextualització del disseny, els materials utilitzats i la qualitat de l'execució en aquesta sèrie de cases n'ha permès la vigència després d'un segle i l'adaptació a nous usos com ara hotels, museus, etc. Podem concloure que les cases serranes són un exemple clar d'arquitectura sostenible.

Bibiana Sciortino, arquitecta. Corresponsal del COAC a Córdoba, Argentina. Maig 2025

Bibliografia:

Dourge, León. «Casas Serranas». Revista Nuestra Arquitectura, septiembre 1930, pp. 561-570.

[1]

Tornar [2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://coac.arquitectes.cat/ca/mon/cases-serranes-de-leon-dourge-les-serres-de-cordoba-argentina>

Links:

[1] <http://coac.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/32888>

[2] <http://coac.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>